

Net dat tikje anders: **Doodad St. Peter Lemondrop**

Na een paar bezoeken aan Veenendaal is Doodad me bijgebleven. Ergens in de beginperiode was GitaarPlus volgens mij de eerste die met een test van de extravagante 34,5 gitaar kwam. Uit de reactie van Nicky Moeken snap ik dat het toen al om een bijzonder instrument ging. Inmiddels heeft eigenaar Harald Wind zijn assortiment sterk opgekrikt. Naast de Signature-modellen, van onder andere Dany Lademacher, toont het merk diverse elektrische gitaren en inmiddels ook basgitaren. Op de website staan tevens akoestische gitaren aangekondigd, dus ik neem aan dat ook deze nog dit jaar zullen verschijnen.

Wat Doodad ook aan dit model doet, de vergelijking met een Gibson Les Paul is onontkoombaar. De mahoniehouten body, de twee humbuckers en dezelfde elektronica lay-out zullen niemand ontgaan. Theoretisch kunnen ze met de 3-standenschakelaar nog een discussie krijgen. Tenslotte besloot Gibson, dat het halselement beter geschikt was voor slaggitaar en het brugement voor solo. Doodad heeft met dit Lemondrop-model dezelfde gedachte overgenomen! De gitarist weet beter. Door HUGHES RUYLS.

Zelfs Gibson laat inmiddels op haar 3-wegschakelaar niets meer aangeven. Ook zij snappen allang dat gitaristen op talloze manieren willen soleren en op evenzoveel manieren slaggitaar willen spelen. Daarnaast krijgen we nog het meest gênante feit van deze gitaar: kijk naar de prijs ... en ik moet concluderen dat dit instrument gewoon op alle fronten een stuk beter is dan mijn Gibson Les Paul! Oh, ja, dat's natuurlijk wel erg positief!

Koreaans vernuft uit Nederlandse creativiteit beïnvloed door Amerika

Veel internationaler zul je een instrument niet zo gauw vinden. Het Nederlandse bedrijf uit Apeldoorn hoeft je nergens wegwijs in te maken. Ze hebben een bijzondere, Koreaanse fabrikant gevonden. Met de nodige eigenzinnigheid hebben ze een draai aan het ontwerp gegeven en tot slot ook nog een fabrikant gevonden die op Alnico-magneten de juiste wikkelingen los weet te laten. Ik kan niet stoppen met glimlachen. Dit is gewoon een formidabel instrument! Kleine variaties maken een zichtbaar verschil. De kop en de benaming, die ik nog steeds kinderachtig vind, maken een eerste onderscheid. Dan heeft men voor humbuckers gekozen, die een eigen karakter in klanken stoppen en kun je beide elementen individueel of samen naar single-coil schakelen.

Ze noemen het een Standard, maar in mijn beleving is Luxe een betere aanduiding! Drie elementen maken dit verschil. Natuurlijk de groengele esdoorn top, dan het professionele fretwerk en tenslotte de net even anders klinkende humbuckers.

Het totale instrument is professioneel in elkaar gestoken en netjes afgewerkt en gelakt. Chinezen en Indonesiërs willen nog wel eens net te veel bij halzen of koppen met de lak uitschieten. De Koreanen hebben het exact door.

Schuurelementen!

Ze hebben geen idee bij Doodad Guitars wie voor de elementen verantwoordelijk is. Wat mij betreft, mag het een Koreaan met zijn vrouw in een schuurtje zijn. Ik vind ze geweldig klinken. Ze geven weliswaar aan de hoge frequenties de voorkeur, maar niet zodanig dat het geluid in welke positie dan ook schrill gaat klinken. Net als bij het grote voorbeeld kun je door de toonregelaar op het halselement dicht te draaien, dat bekende nasale Gibson-karakter tevoorschijn toveren. Door de voorkeur voor hoge tonen zal de jazzspeler misschien net iets aan diepe warmte tekortkomen, maar voor de meeste andere muziekstijlen in pop en rock is alles met een eigen klankkleur haalbaar.

De single-coilschakeling kun je niet aan een bekend model koppelen. Het is geen Strat, geen Tele, geen Ricky en geen Gibson P-90. Over tien jaar, als het merk zich volledig heeft ontwikkeld, wordt dit het kenmerkende Doodad-geluid! Daarnaast gaat het bedrijf zich op andere elementen oriënteren, dus zoek je meer warmte en wil je zelf geen elementen verwisselen, dan krijg je dus straks alternatieven.

Met een garantie van twee jaar op onderdelen en/of fabricagefouten hoef je weinig problemen te verwachten. Gaat dit instrument af en toe buitenshuis, dan moet je wat extra euro's meebrengen voor een degelijke hoes of koffer. Zoek daarna een Marshall op en je hebt net als ik een fantastische week.

Na een vette week

Doodad Guitars produceert een verbeterde Gibson tegen een prijs waar simpelweg je lippen van uiteen dreigen te vallen. De gestreepte esdoorn is een plaatje, de constructie is nauwgezet, het fretwerk is professioneel afgewerkt en de elementen geven het geheel een uniek tintje. Wel geven de twee humbuckers de voorkeur aan de hoge kant. Hele zware bassen haal je er niet uit. Vooral door de keuze van schakeling naar single-coils wordt het geluid wel erg glashelder, maar daarentegen geen moment schrill.

Instrumenten uit China, Indonesië, Japan of Korea moet je serieus nemen. Ze zijn allang de fase van slappe aftreksels gepasseerd. Ik kan dit model met mijn Les Paul vergelijken. Hij is lichter in gewicht, veelzijdiger in gebruik en op z'n minst net zo goed gebouwd. Ik zou de 3-standenschakelaar naar een Switchcraft omzetten. Je kunt hem te eenvoudig en zonder bedoeling omschakelen. Wil ik warmere elementen, dan kan dat nog een tweede keus zijn. Wil ik een hoes of een koffer, dan moet ik een extra 50 euro meebrengen. Wil ik ... nee, eigenlijk wil ik niks meer. Ik ben met deze Doodad St. Peter Lemondrop een gelukkige gitarist! ✓

In oogopslag

Doodad Guitars, Apeldoorn, Nederland

Model: St. Peter Lemondrop

Ontwerp: Nederland

Bouw: Korea

Winkelprijs: € 429,-

Distributie: Doodad Guitars, Apeldoorn

www.doodadguitars.nl